

(28)

ועשית³¹

את־מעיל האפוד כליל תכלת: ³²והיה פיראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה־לו לא יקרע: ³³ועשית על־שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על־שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: ³⁴פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על־שולי המעיל סביב: ³⁵והיה על־אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל־הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות: ³⁶ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה: ³⁷ושמת אתו על־פתיל תכלת והיה על־המצנפת אל־מול פני המצנפת יהיה: ³⁸והיה על־מצח אהרן ונשא אהרן את־עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל־מתנת קדשיהם והיה על־מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה: ³⁹ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה מעשה רקם: ⁴⁰ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות מעשה להם לכבוד ולתפארת: ⁴¹והלבשת אתם את־אהרן אחיד ואת־בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את־ידם וקדשת אתם וכהנו לי: ⁴²ועשה להם מכנסי־כד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד־ירכים יהיו: ⁴³והיו על־אהרן ועל־בניו בבאם אל־אהל מועד או בגשתם אל־המזבח לשרת בקדש ולא־ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולורעו אחריו: ⁴⁴(29) וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן־בקר ואילים שנים תמימים: ²ולחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים מעשה אתם: ³ונתת אותם על־סל אחד והקרבת אתם בסל ואת־הפר ואת שני האילים: ⁴ואת־אהרן ואת־בניו תקריב אל־פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: ⁵ולקחת את־הבגדים והלבשת את־אהרן את־הכתנת ואת מעיל האפוד ואת־החשן ואפדת לו בחשב האפוד: ⁶ושמת המצנפת על־ראשו ונתת את־נזר הקדש על־המצנפת: ⁷ולקחת את־שמן המשחה ויצקת על־ראשו ומשחת אתו: ⁸ואת־

ועשית

את מעיל האפוד כליכל תכלת והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תזזרא יהיה לו לא יקרע ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה מעשה רקם וכלבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות מעשה להם לכבוד ולתפארת והלבשת אתם את אהרן אחיד ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולורעו אחריו וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילים שנים תמימים וכוזם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים מעשה אתם ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילים ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים וכלקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפוד ואת החשן ואפדת לו בחשב האפוד ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת וכלקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו ואת

בְּנֵי תִקְרִיב וְהִלַּשְׁתֶּם כְּתַנְתָּ: ⁹ וְחִגַּרְתָּ אֹתָם אֲבָנֹט
אֶהְרֹן וּבְנָיו וְחִבַּשְׁתָּ לָהֶם מַגְבַּעַת וְהִיתָה לָהֶם כְּהֵנָה
לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִלֵּאת יַד־אֶהְרֹן וַיֵּד־בְּנָיו: ¹⁰ וְהִקְרַבְתָּ אֶת־
הַפֶּה לְפָנָי אֲהֵל מוֹעֵד וְסַמֵּךְ אֶהְרֹן וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם
עַל־רֹאשׁ הַפֶּה: ¹¹ וְשַׁחֲטֵת אֶת־הַפֶּה לְפָנָי יִהְיֶה פֶתַח
אֲהֵל מוֹעֵד: ¹² וְלִקְחֵת מִדַּם הַפֶּה וְנָתַתָּה עַל־קַרְנֹת
הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעַךְ וְאֶת־כָּל־הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוּד
הַמִּזְבֵּחַ: ¹³ וְלִקְחֵת אֶת־כָּל־הַחֶלֶב הַמִּכֶּסֶה אֶת־הַקָּרֶב
וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל־הַכֶּבֶד וְאֵת שְׁמֵי הַכְּלִית וְאֶת־הַחֶלֶב
אֲשֶׁר עָלִיהֶן וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ: ¹⁴ וְאֶת־בֶּשֶׂר הַפֶּה
וְאֶת־עֲרוֹ וְאֶת־פָּרְשׁוֹ תִשְׂרֹף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחָנֶה
חֹטְאת הוּא: ¹⁵ וְאֶת־הָאֵיל הָאֶחָד תִּקַּח וְסָמְכוּ אֶהְרֹן
וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל: ¹⁶ וְשַׁחֲטֵת אֶת־הָאֵיל
וְלִקְחֵת אֶת־דָּמוֹ וְזָרַקְתָּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ¹⁷ וְאֶת־הָאֵיל
תִּנְתַּח לַנִּתְחָיו וְרַחֲצֵת קָרְבוֹ וּכְרַעְיוֹ וְנָתַתָּ עַל־נִתְחָיו
וְעַל־רֹאשׁוֹ: ¹⁸ וְהִקְטַרְתָּ אֶת־כָּל־הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ
הוּא לַיהוָה רִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה הוּא:

בְּנֵי תִקְרִיב וְהִלַּבְשִׁיתֶם כְּתַנְתָּ וּזְגַרְתָּ אֹתָם אֲבָנֹט
אֶהְרֹן וּבְנָיו וְחִבַּשְׁתָּ לָהֶם מַגְבַּעַת וְהִיתָה לָהֶם כְּהֵנָה
לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִלֵּאת יַד אֶהְרֹן וַיֵּד בְּנֵי וְהִקְרַבְתָּ אֶת־
הַפֶּה לְפָנָי אֲהֵל מוֹעֵד וְסַמְךָ אֶהְרֹן וּבְנָיו אֶת יְדֵיהֶם
עַל רֹאשׁ הַפֶּה וְשַׁחֲטֵת אֶת הַפֶּה לְפָנָי יִהְיֶה פֶתַח
אֲהֵל מוֹעֵד וְלִקְחֵת מִדַּם הַפֶּה וְנָתַתָּה עַל קַרְנֹת
הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעְךָ וְאֵת כָּל הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ אֶל יְסוּד
הַמִּזְבֵּחַ וְלִקְחֵת אֶת כָּל הַחֶלֶב הַמִּכֶּסֶה אֶת הַקָּרֶב
וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל הַכֶּבֶד וְאֵת שְׁמֵי הַכְּלִית וְאֵת הַחֶלֶב
אֲשֶׁר עָלִיהֶן וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־בֶּשֶׂר הַפֶּה
וְאֶת־עֲרוֹ וְאֶת־פָּרְשׁוֹ תִשְׂרֹף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחָנֶה
חֹטְאת הוּא וְאֶת־הָאֵיל הָאֶחָד תִּקַּח וְסָמְכוּ אֶהְרֹן
וּבְנָיו אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הָאֵיל וְשַׁחֲטֵת אֶת הָאֵיל
וְלִקְחֵת אֶת דָּמוֹ וְזָרַקְתָּ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת הָאֵיל
תִּנְתַּח לַנִּתְחָיו וְרַחֲצֵת קָרְבוֹ וּכְרַעְיוֹ וְנָתַתָּ עַל גִּתְחָיו
וְעַל רֹאשׁוֹ וְהִקְטַרְתָּ אֶת כָּל הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ
הוּא לַיהוָה רִיחַ גִּיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה הוּא